

Warszawa, dnia 13 marca 2018 roku

Dariusz Sikora

c - 1

- wykonujący działalność lobbingową
pod numerem (rej. MSWiA): 00251.

Sz. P. Stanisław Gogacz
Przewodniczący Komisji Ustawodawczej

Dot. druku nr 741 (ustawa o kosztach komorniczych)
- ws. posiedzenia Senackiej Komisji Ustawodawczej i
Senackiej Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji

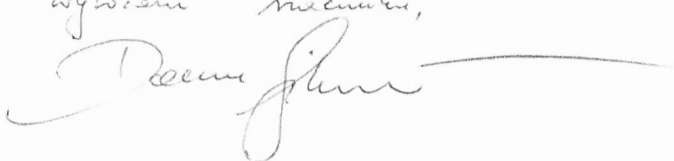
Działając w imieniu podmiotów na rzecz, których prowadzę zawodową działalność lobbingową w procesie stanowienia prawa oraz w nawiązaniu do prac Sejmowej Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka w przedmiocie ustawy o kosztach komorniczych (druk nr 2030) zwracam się uprzejmie do tut. Komisji Ustawodawczej i Komisji Praw Człowieka, Praworządności i Petycji w trybie art. 60 pkt. 2a Regulaminu Senatu RP poprzez wskazanie oczekiwanego rozstrzygnięcia dot. ww. ustawy.

Projekt ustawy o kosztach komorniczych jest rządowym projektem i dość znaczącym dla środowisk wierzycielskich. Znaczenie tejże ustawy będzie mieć skutek fundamentalny dla funkcjonowania branży windykacyjnej, ale także wierzycieli, którzy dochodzą swoich należności na drodze postępowania sądowego a następnie postępowania egzekucyjnego przed komornikiem sądowym. Wobec reformy ustroju Komornika sądowego środowisko wierzycieli nie ma szczególnych zastrzeżeń. Problem pojawia się w sytuacji rozliczania kosztów związanych z postępowaniem egzekucyjnym, a w szczególności w przedmiocie kosztów ujętych w art. 29 ust. 1 projektu ustawy i przepisów następujących szczególnie **art. 29 ust. 5 ustawy**. Co istotne, projekt tego przepisu nie był przewidziany w konsultacjach społecznych, a pojawił się dopiero w trakcie posiedzenia Sejmowej Podkomisji powołanej do opracowania sprawozdania w przedmiocie niniejszego projektu ustawy. Jednocześnie pragnę wskazać, że brzmienie art. 29 ustawy nigdy nie było konsultowane społecznie i przepis ten nie jest wynikiem żadnych uzgodnień pomiędzy zainteresowanymi i nie był on ujęty w skutkach finansowych całej regulacji, a te niestety wskazywane przez środowiska wierzycielskie będą bardzo negatywne dla całego rynku wierzytelności.

Na ostatnim posiedzeniu Sejmowej Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka, które odbyło się w dniu 28 lutego br. przegłosowano poprawkę zaproponowaną przez Posła na Sejm RP Pana Waldemara Budę, która zakładała dodanie ust. 5 do art. 29 projektowanej ustawy. W związku z tym reprezentując środowiska wierzycielskie zgłaszałem prośbę o doprecyzowanie brzmienia art. 29 ust. 5 pkt. 3 ustawy lub jej zmianę uwzględniając charakter i sposób funkcjonowania branży windykacyjnej w Polsce. Z uwagi na to, iż procedowanie wyżej wymienionej ustawy budzi nasze wątpliwości, a przepisy uderzają w środowisko wierzycieli w sposób negatywny i szkodliwy dla całego rynku wierzytelności i w tym także rynku świadczenia usług telekomunikacyjnych, finansowych i ubezpieczeniowych, pragnę zwrócić się z uprzejmą prośbą do Szanownego gremium Komisji procedujących nad przedmiotowym projektem ustawy – w przedmiocie wystosowania poprawki mającej na celu jedynie doprecyzowanie przepisu art. 29 ust. 5 pkt. 3 ustawy o kosztach komorniczych (druk nr 2030) uwzględniając realny charakter funkcjonowania rynku podmiotów, których ten przepis dotyczy i przywrócenie brzmienia przepisu art. 29 ust. 5 pkt. 3 zaproponowanego przez Posła Waldemara Budę na posiedzeniu Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka w dniu 26 stycznia br. z propozycją modyfikacji brzmienia przedstawioną w załączniku do niniejszego pisma.

Ponadto, po dokonaniu konsultacji wśród środowisk wierzycieli i podmiotów, które dokonują obrotu wierzytelnościami aktualne brzmienie art. 29 ust. 5 pkt. 3 ustawy ogranicza stanowczo funkcjonowanie i bilansowanie działalności podmiotów świadczących usługi z sektora finansowego i ubezpieczeniowego. Ograniczenie obrotu można pochytywać za niekonstytucyjne i ograniczające swobodę działalności gospodarczej. Banki oraz podmioty świadczące usługi ubezpieczeniowe nie prowadzą windykacji masowej, tym zajmują się wyspecjalizowane podmioty, które posiadają do tego odpowiednie środki techniczne i zasoby ludzkie. W moim przekonaniu przedstawiciele Ministerstwa Sprawiedliwości próbują w sposób emocjonalny pokazać rolę wierzycieli jako tej winnej wszystkiemu strony, także sytuacji dłużników, podczas gdy to nie te podmioty są zaciągającymi długi. Firmy windykacyjne funkcjonowały od bardzo wielu lat i pełnią dość istotną rolę w gospodarce, gdyż przykładają się do wyrównania gospodarczego wielu branż. Nie sposób przewidzieć negatywne skutki art. 29 ustawy, gdyż nakładanie na wierzycieli dodatkowych opłat tylko dlatego, że są stroną domagającą się legalnych, takie postępowanie jest nie do przyjęcia. Podobnie jak stosowanie przepisów projektowanej ustawy do postępowań wszczętych przed wejściem w życie ustawy.

Wobec powyższego zwracam się z prośbą w imieniu reprezentowanego środowiska, aby doprecyzować brzmienie przepisu art. 29 ust. 5 pkt. 3 ustawy poprzez zmianę brzmienia na następujące, które przedstawiam w formie załącznika (Załącznik nr 1) i tym samym oficjalnie przedstawiam oczekiwanie wobec rozstrzygnięcia tut. Komisji Senatu RP.

Z wyrazami szacunku,

Załącznik nr 1

Poprawka
do rządowego projektu ustawy o kosztach komorniczych (druk senacki nr 741)
(według sprawozdania Komisji Sprawiedliwości i Praw Człowieka – druk nr 2030)

- 1) w art. 29 ust. 5 pkt. 3 nadać następujące brzmienie:
„3) w sytuacji, gdy postępowanie egzekucyjne zostało wszczęte przed upływem 2 lat od uprawomocnienia się tytułu egzekucyjnego”

Uzasadnienie

Powstanie tytułu egzekucyjnego nie rodzi skutków prawnych, gdyż takie następują dopiero z chwilą uprawomocnienia. Wskazać należy, że dłużnikowi przysługują środki odwoławcze, które w konsekwencji mogłyby skracać okres o którym mowa w art. 29 ust. 5 pkt. 3 ustawy – zważywszy, iż dłużnik mógłby korzystać z takich środków celem rozłożenia w czasie wejścia w życie dokumentu prawnego jakim byłby prawomocny tytuł egzekucyjny rozpoczynający postępowanie egzekucyjne.